

Nr 433.

Av herr **Persson** i Fritorp, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 217, med förslag till förordning angående tillverkning och beskattning av brännvin m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 217 återfinnes ej den i 13 § 2 mom. av nu gällande brännvinstillverkningsförordning införda bestämmelsen, vilken avser att begränsa tillverkningskvantiteten vid varje enskilt bränneri.

Denna bestämmelse, genom vilken en särskild avgift påföres tillverkningen, därest denna vid något bränneri under tiden 1 oktober—1 maj överstiger 600,000 liter av normalstyrka, förhindrar härigenom ett industri-mässigt utnyttjande av brännvinstillverkningen av jordbruksprodukter, varför densamma ej bör saknas i hithörande förordning.

I II Kap. 8 § föreslås bland bestämmelser i avseende å tillverkningen m. m. att: »Fristående cistern må ej anses såsom brännerimagasin», och torde härmed avses cistern, som ej är inbyggd i särskilt cisternhus. Då uttrycket »fristående cistern» ej med full tydlighet angiver, vad som härmed menas, synes ett förtydligande av detta uttryck av behovet påkallat.

På grund av vad ovan framhållits, får jag härmed hemställa, att riksdagen måtte besluta,

1) att i lämplig paragraf i förordningen angående tillverkning och beskattning av brännvin införes följande bestämmelse:

»Har tillverkningen vid annat bränneri än jäst- och sulfitbränneri under tiden 1 oktober till den 1 därpå följande maj överstigit 600,000 liter brännvin av normalstyrka, skall förutom stadgad skatt erläggas en avgift av 5 öre för varje liter, varmed det tillverkade litertalet överstiger 600,000 liter.»

2) att uttrycket »fristående cistern» i 8 § av lagförslaget förtydligas härhän, att därav framgår, att härmed avses i särskilt cisternhus ej inbyggd cistern.

Stockholm den 12 april 1926.

Sven Persson.

